

KIB*SZOTT

BÖLCS

**Egyszerű igazságok,
amelyek átvezetnek
az élet sz*rviharain**

GARY JOHN BISHOP

Hagyd abba a sz*rakodást,

és vedd kezvedbe

az irányítást!

A mikor elér minket a sz*rvihar, a legtöbben nem tudjuk, mit tegyünk, legyen szó a munkahelyünk elvesztéséről, szívfájdalomról vagy egyszerűen csak céltalanságról. Ilyenkor némi bölcsességre van szükségünk, hogy továbbléphessünk. Bár az internet tele van látszólag szuper tanácsokkal, ezek nem igazán segítenek megváltoztatni az életünket.

A Kib*szott bölcs áttöri ezt a sz*rakodást, és valódi éleslátást kínál, hogy inspiráljon bennünket az élet négy olyan alapterületén (szeretet, veszteség, félelem és siker), ahol a leginkább szükségünk van erre.

A Kib*szott bölcs a Gary John Bishoptól megszokott, szókimondó stílusban kínál friss perspektívát, és nyújt segítséget abban, hogy teljesen másként közelítsük meg életünk problémáit.

De Bishop azt is tisztába teszi, hogy a munka itt nem áll meg. Most, hogy végre nem sz*rakodsz és kib*szott bölcs is vagy, a megtanultakat ideje arra használni, hogy az egész világra hatással legyél.

KIB*SZOTT BÖLCS

**Egyszerű igazságok,
amelyek átvezetnek
az élet sz*rviharain**

GARY JOHN BISHOP

— részlet —

1.

**Mit tegyünk,
mit tegyünk...**

*A bölcsesség segít,
hogy összekapd magad.
Új perspektívákat nyit,
és tiszta utat vág az élet
mocsarán át.*

Bármilyen szarban is tapicskolsz, egy dolog egyértelmű: soha, senki nem mondta meg még neked, hogyan is oldhatnád meg a problémáidat.

Hol a bizonyosság vagy a lelki nyugalom, hogy mi a fenét is kéne csinálnod, amikor az élet betámad a semmiből, egyenesen szájba rúg, miközben te csak halálra váltan állsz? Vagy legalább egy halvány sugallat...

Vajon hogyan kellene átnavigálnod ezen a mocsáron, feloldanod a szorongást, vagy felébresztened az életed szunnyadó lehetőségeit, amikor épp azon vagy, hogy megküzdj a munkáddal járó mindennapos nyomással, esetleg a párkapcsolatoddal, a családdal, a testeddel, a múltaddal, a jövőddel, és bármivel, amit ezekhez még szeretnél hozzácsatolni. Például – nem is tudom – legyen az egy világméretű szupervírus-járvány vagy ehhez hasonló!

Az igazság az, hogy fájdalmasan felkészületlenek vagyunk a viharra, a buktatókra, amelyek bármelyik pillanatban felüthetik a fejüket bármelyikünk életében.

Nem mintha kapálózni akarnánk a káosz közepette. Senki sem vágyik arra, hogy újra és újra toxikus párkapcsolatokban vagy megnyomorító munkahelyeken találja magát, ahogy arra sem, hogy fájdalmas leckéket kapjon szerelemről, bukásról, félelemről, amelyeket mindannyian jól ismerünk. Csak szeretnénk haladni előre, tudni akarjuk, hogyan is éljük az életünket homály, zavartság és komplikációk nélkül. Röviden

összefoglalva: szeretnénk, ha jobb lenne az életünk, csak fogalmunk sincs, hol is találhatnánk rá a segítségre, vagy hogyan hozhatnánk meg a megfelelő döntéseket.

Amikor az élet kezd rossz irányt venni, természetesen egyszerűbb lenne megkérni Alexát, hogy tervezze meg helyettünk a következő zseniális lépést, amivel könnyedén bemasírozhatnánk a jövőbe, letaglózóan csodálatos Amazon-termékekkel felszerelve, amik csak arra várnak, hogy megoldjanak bármilyen gondot, amivel szembe kerülünk. Zenelista, pipa, ébresztő, pipa, szótár, pipa, hogyan is zárd le a hosszú éveken át tartó fájdalmas neheztelést valaki iránt, vagy hozz meg pillanatok alatt életet átformáló döntéseket... baszki, Alexa, csak egy kicsit legyél kedvesebb!

Ó, de lehetséges, hogy minden titok az étkezésben rejlik! Szóval, talán érdekelne valami igazán finom, ősi, megnyugtató bölcsesség a reggeli avokádós pirítósodhoz, hogy könnyebben menjen a napod?

Nem... ez sem fog működni. Úgy fest, amikor a legnagyobb a gond, akkor vagyunk a legkevésbé bölcssek. A bölcsesség-kamra sajnálatos módon akkor üres, amikor a leginkább ki vagy éhezve a mindentudás tápanyagaira, hogy erővel felvértezve legyél képes szembenézni bármely, életet leszívó szituval, ami bármelyik pillanatban rád törhet a belső mélyéről.

Úgy fest, hogy a megoldást úgy kellene kitalálnod, hogy közben ég benned a halovány remény, hogy egy nap végül sikerül összeszedned pár hasznos élettapasztalatot, amelyek majd

segítenek megoldani a gondokat, és megvédenek mindentől. Időközben pedig szenvedj tovább, Susan, de, ó, mindenképpen csendben óbégass, mert mi szeretnénk pozitívak maradni!

És, mégis, mindannyiunknak vannak rossz napjai.

Amik néha akár hetek is lehetnek.

Vagy hónapok.

Néhány esetben pedig olyan régóta tartanak ezek a rossz napok, hogy már más nem is létezik. A szarviharok néha olyan sokáig velünk maradnak, hogy ez lesz az alap. Ez az élet. Az ég szürke, és ennyi. Hozd az esernyőt!

Szóval kibírjuk. Nem értjük.

„Nem érted? Bezzeg én értem, az élettapasztalataim miatt!”

Sajnos ez az egész nem így működik. Az, hogy: „Soha nem teszem ezt meg még egyszer!”, az nem mondható igazi bölcsességnek, ugyebár? Nem nevezhetjük jóféle gyakorlásnak az élet nehézségeihez. Ezt már az ötévesem is leszögezte, pedig... hát, értitek, ötéves.

Ez a gyakorlat sem alkalmazható mindenre. Az addig oké, hogy a kezdet még egyszer nem teszed rá a lángoló gázcsozára, de például az, hogy soha többé nem teszed ki magad a szerelemnek vagy a lehetőségeknek vagy a kockázatnak, az bizony lesújtó következményekkel járhat.

Börtönbe zárhatod, csapdába csalhatod ilyesmikkel saját magad. A lebutított, unott, rohadtul rettegő verziód kelhet életre. És már nem is vagy olyan bölcs, ugye?

Hogy egyszerűen fogalmazzunk, a legtöbb ember teljesen rosszul közelíti meg a bölcsesség fogalmát, és még ezek után is azt várja tőle, hogy változást hozzon az életébe. Csak gondolkozz el azon, hogy te olyasféle dolgot keresel az életedben, olyasféle belátást, iránymutatást, vagy mindenre illeszkedő stratégiát, amit egyszerűen csak beteszél, mint egy lemezt, és varázslatosan kirángat téged mindenféle szarviharból, amiben épp leledzel.

Szóval, itt az idő, hogy leszögezzük: a bölcsesség bizony nem így működik!

A BÖLCSESSÉG DEFINIÁLÁSA

Én úgy definiálom a bölcsességet, mint egyéni igazságok halmazát, nézőpontok gyűjteményét, amelyek aztán a gondolkodásunk alappillérei lehetnek. Ezekhez térhetünk vissza az élet útvesztőiben, hogy kisegítsenek bennünket. Ezek az alapvető igazságok nem csupán tisztánlátást biztosítanak, amikor döntéseket hozol, vagy próbálsz kitalálni, melyik útra lépj, de olyan egyértelművé is teszik a következő lépést, mint a következő lélegzeted.

De vajon miért van szükség bölcsességre az életben? Először is, ha feltetted már magadnak ezt a kérdést, és megvetted

a *Kib*szottul bölcs* című könyvet, akkor bizonyára van egy halovány fogalmad erről.

De komolyra fordítva a szót, a bölcsesség olyan dolog, amire időről-időre bizony szeretünk támaszkodni. Olyasféle szelete ez az életnek, amelyet vagy az élettapasztalattal, vagy könyvekből, vagy kurzusokból, vagy beszélgetésekből tanulunk meg.

Mutatok egy egyszerű példát arról a bölcsességről, amiről épp beszélek, és annak gyakorlati működéséről! Hallottad már valaha azt a mondást, hogy olyan életet élsz, amelyet hajlandó vagy eltűrni?

Folyasd át egy kicsit magadon ezeket a szavakat! Hagyd, hogy leülepedjenek, fontold meg őket, és vedd össze a saját életeddel a kijelentést, hogy hogyan is élsz most! Mit látsz? Ha tényleg elmélázol e kijelentésen, egyszer eljön az a pont, amikor újra kell gondolnod, vagy át kell gondolnod valamit az életed kapcsán.

Nagyon sok minden megbújhat hét egyszerű szóban, de az bizonyos, hogy rád irányítják a rivaldafényt, nemde? Ha ránézel a szavakra, akkor igencsak nehéz lerázni magadról az érzést, hogy neked kellene irányítanod a saját életedet, és elgondolkoznod, mennyire is megy jól ez az egész. Olyan rálátást kínálnak, amely megköveteli, hogy te magad dolgozz az életeden, vagy tűrj el mindent, vagy esetleg ne halogass többé. Az igazsághoz láncol, ha hajlandó vagy magadévá tenni ezt a gondolatot. Ez az egyszerű kijelentés elejét

veszi olyasféle vonzó cselekedeteknek is, mint a hibáztatás, a pletykálás vagy saját magad és mások áldoztá tétele. Szóval, arra kérlek, fordulj nyíltan a bölcsesség felé! Elmondom, mi fog történni: meg fogja súgni, hogy mit tegyél!

És pontosan így működik a bölcsesség: feldolgozod a jelentését, magadévá teszed, majd hozzáilleszted a saját életedhez. Tartsd fejből ezt a fontos folyamatot, amit elindulunk a közös utazásunkra ebben a könyvben! Te vagy az életed hőse, de a helyzet az, hogy könnyedén átfordíthatod magad azzá a személlyé is, akit folyamatosan meg kell menteni. A jóféle bölcsességek véget vetnek az ehhez hasonló időszakoknak. Az ilyesféle bölcsességek a kezébe adják a sorsod, a jövőd irányítását. Megteremtheted azt az életet, amit te magad akarsz élni. És ezt senki sem veheti el tőled. Ez már önmagában erőt ad, nemde?

A bölcsesség belső, irányadó igazságokból ered – de vajon honnan tudhatod, hogy mely igazságok ezek?

Közelítsük meg a gondolkodásnak ezt a menetét! „Töprengtél” már valamin? Nem úgy értve, hogy elsuhant melletted a gondolat, vagy hogy gyorsan átgondoltál valamit, hanem hogy leültél már esetleg egy kicsit hosszabb időre egy kérdéssel, egy gondolattal? Annyi időre, hogy újszerűen kitaruljon előtted, hogy *magadnak* taníthass vele valamit – a saját személyes aha-élményed, egy valóságos felfedezés.

Ez lenne a kiindulópontja annak, hogy az ebben a könyvben található bölcsességek hogyan is érezhetnek gyökeret az

életedben. Minden a saját önvizsgálatodból fog fakadni, önelemzésből, önreflexióból, amely életet ad, felvilágosít, inspirál és felpezsdíti a zsibbadt, nehézkes létezésedet. A legjobb ebben az egészben, hogy a valóságos bölcsességet nem lehet többé sohasem visszavonni, mert ha egyszer is napvilágra hozol valamit, csupán a saját részedre, és eget rengető, mindent átható felfedezést teszel, akkor ezt soha többé nem vonhatod vissza. De nem is áll meg itt a felfedezés útja! Tudatosan fogod beépíteni azt a bölcsességet az életedbe, és belőle fogsz táplálkozni. Épp ez teszi a bölcsességet mássá, mint a tudást. Szinte mindenki képes elolvasni dolgokat és emlékezni rájuk, de nem mindenki akar növekedni ettől, azaz beépíteni az életébe a tanultakat.

Azonban abba munkát kell fektetni, hogy mélyen elgondolkozzunk, és felfedezzük az igazságokat, amelyeket az életünk középpontjába illeszthetünk. Úgy fest, mindig könnyebb megkeresni a „hogyan” stratégiáját ehelyett. A gond csak az, hogy ez nem igazán működik, mert csak a felszínét érinti az életednek. Mindig instant, azonnali válaszokat akarunk anélkül, hogy lemerülnénk a mélybe, ahol a határtalan bölcsesség lakozik, amitől aztán sokkal többet kaphatnánk, mint az irritáló, múlandó gondok azonnali megoldásaitól. Pontosan ezért esnek szét az „ötlépéses” stratégiák valamelyik ponton, mert sosem éred el a forrást. Mindenki egyszerű válaszokat akar, mindenki azt akarja, hogy megmondják neki, hogyan legyen sikeres, hogyan fogyjon le, hogyan találja meg a szerelmet, merthogy valamilyen szintnél tovább senki sem akar elgondolkozni a saját apátiáján, zavartságán vagy a történeten, amit saját magának mesél be.

A legtöbb ember abban is hisz, hogy a személyes átalakulás megtapasztalásához hallania vagy olvasnia kell valami gyökeresen újat. Nem ez a helyzet. Rajtad áll, hogy hajlandó vagy-e igazán kapcsolatba lépni az anyaggal, hogy valami fontossá alakítsd át, ahelyett, hogy csak felszívod az adatokat, hogy egy időre enyhülésre lelj.

Gyakran, amikor arra gondolunk, hogy valaki „bölc”, azt értjük alatta, hogy „sok dolgot tud”, vagy esetleg olyasféle csodálnivaló személyiségjegyekkel rendelkezik, mint a türelem, az együttérzés vagy bármely erény, amely, úgy fest, könnyen jön neki. De attól, hogy valaki emlékszik a teljes szótárra, még nem automatikusan bölc, ugyebár? Attól, hogy valaki képes definiálni a „kataklizma” szót, még nem fog tudni feltétlenül jól navigálni az élete útvesztőiben, ha az egyszerre lángokban áll. Nem így működik a dolog.

Idővel elfeleded a tényeket és a tanultakat. A dolgok elvesznek az élet ködében és bonyolultságában, az elillanó emlékekben. Még azok a dolgok, amelyekre emlékszel sem mindig tudnak segíteni és változást hozni. Kavarognak a fejedben, mint az előző esti meccs eredménye vagy a nagy süti-jének a receptje – pontosak, de ennek ellenére tompák is, ha épp lelki békét, erőt, vagy tisztánlátást keresel magadban.

A legtöbb nagy tudású ember, akivel életemben találkoztam, egyáltalán nem nevezhető bölcnek.

És ez persze fordítva is igaz.

Bármilyen helyzetben is vagy, az új tudás nem fogja megváltoztatni magát a gépezetet, amíg a gépezet nem képes önvizsgálatra. És amikor gépezetet mondok, akkor természetesen rád gondolok.

Ebben a bölcsességről szóló könyvben olyasféle tanulásról fogok beszélni, ami őszintén megváltoztathat téged. Bölcsőbbé tehet. Lehetőségeket teremthet a növekedésre. Azok a dolgok ugyanis, amelyeket én magam fedeztem fel az életemben, őszintén megváltoztattak. Örökre. Innen már nincs visszaút. Ha ráébredsz arra, hogy te magad vagy a probléma, akkor a torkodra tapadnak a szavak, amikor épp mást akarsz hibáztatni, és egy idő után már messziről képes leszel kiszagolni a saját hülye kifogásaid.

Én kiteljesedve, teljes egészében megélem az életemet az egyszerű bölcsességek alappilléreire támaszkodva, amelyeket itt lefektetek majd neked. Ezek az én irányelveim, amiket nem szokásom baszogatni. Szilárd, kérlelhetetlen alapelvekről van szó, amelyek még sohasem hagytak cserben. Ez tökéletesség lenne? Tehát én csupán a létezés mágikus ragacsának puha ágyában lebegek, és folyamatosan kapcsolatban állok minden egyszerű és csodálatos dologgal ebben az életben? NEM! Én is emberi lény vagyok. Én is épp úgy nézek szembe kihívásokkal, amelyek megállítanak, felidegesítenek, és én is beleragadok a mindennapi szarmocsárba és összezavarodok, mint bárki más. De tudod, mi a helyzet? Az én életem kibaszottul MŰKÖDIK. Vannak egyszerű válaszaim bizonyos kérdésekre, minden egyes nap, és ez nálad is így lehet!

Egyszer valaki azt mondta nekem, hogy „ha sikeres akarsz lenni, akkor tedd azt, amit a sikeres emberek tesznek”, és ez az igazság érvényes az érme mindkét oldalán.

Ha épp teljesen elkeseredett vagy, akkor valószínűleg azt teszed, amit az elkeseredett emberek csinálnak. Azonban, ha gazdag akarsz lenni, akkor azt kell tenned, amit a gazdagok csinálnak. Ha fitt akarsz lenni, akkor azt kell tenned, amit a fitt emberek tesznek, és ha bölcs szeretnél lenni, egy olyan étellel, ami működik is... érted, már?

Te és én most teljes mértékben át fogjuk fordítani a kibaszott életed folyását! Te pedig beleteszed az időt és a lehető legtöbb figyelmet, amire a szorgos kis belsőd képes, és ezzel el is indulunk a csodálatos, közös utunkra!

MIÉRT VAGYUNK ITT

Mielőtt még túl mélyre merülnénk, ki kell találnunk, hogy milyen igazságok is vezetnek téged. Ehhez nagyon fontos, hogy képesek legyünk elválasztani a jó bölcsességeket a rosszaktól. Ezzel fogunk foglalkozni a könyv következő részében. Ez neccesebb, mint gondolnád. Mire a jó és a rossz bölcsességeket el tudjuk különíteni egymástól, készen állunk majd arra is, hogy fölmérjük az élet alapvetéseit, mint a szeretetet vagy annak hiánya, amely, úgy fest, képes félresiklatni a legjobb terveket, és elkeseredésbe taszítani bárkit. Néhány valódi és időt álló bölcsességet fogok majd a kezébe adni, hogy ezeket az alapokat könnyebben

tudd implikálni most és a jövőben is. Erről majd beszélünk a következő fejezetben.

De azért következzenek pár bölcs tanács (haha), mielőtt még belekezdenénk a dologba!

Először is, SZÁNJ IDŐT ERRE AZ EGÉSZRE! Nagyon sok dolgot nem fogsz észrevenni, ha átrohansz a fejezeten, és csak felületesen olvasol. Ne rohanj a végére, mert úgy az egésznek nem lesz semmi értelme! Állj meg, lélegezz, gondolkozz el, elemezd ki a dolgokat! Ha valamit nem értesz, akkor itt a megfelelő alkalom, hogy tedd le a könyvet egy kicsit, és gondolkozz el! Ne lépj tovább egyetlen részen sem addig, amíg az nem rezonál veled! Ahhoz, hogy bölcsebb legyél, bölcsebben is kell hozzáállnod a dologhoz.

A bölcsesség, amivel a hátralévő életed szeretnéd élni, nem instant kávé, hogy csak úgy kikavard. Lassíts le, gondolkozz el, engedd, hogy a következő szavak önálló jelentést kapjanak az életedben!

Először is, bele kell merítkezned az igazságba, aztán ennek fényében kell megközelítened a teljes életedet. Igen, bizony, a teljes életedet, nem csak azokat a részeket, amik most épp elcseszettek!

Ez az állandó visszatekintés folyamata, amikor az adott, épp felfedezett bölcsesség kapcsán felteszed magadnak a kérdést: „ezzel az igazsággal az életem melyik része nem rezonál, és mit kellene tennem ahhoz, hogy ez ne így legyen?”

Ha ezt teszed, először bizonyára fel fog bukkanni egy csomó probléma, kérlelhetetlen, a valós életből származó aggodalmak, amelyek majd azt követelik, hogy foglalkozz az életed azon részeivel, amiket elhanyagoltál, figyelmen kívül hagytál, esetleg tagadással éltél velük kapcsolatban.

Azokban a pillanatokban, amikor összeveted az életedet a könyv állításaival, bizonyára érzelmek szabadulnak majd fel és ütnek vissza. Ekkor majd emlékezz, hogy nem a saját, megszokott érzelmeid, gondolataid és körülményeid hullámvasújtjára váltottál jegyet! Oké? Ahhoz, hogy élhető életet élj, szükséged van valamire a megszokott válaszokon túl is. Egy hangra, ami független, megbízható és visszatérít a kiindulópontra. A bölcsességre.

A valódi, időtálló bölcsességek a szükség pillanataiban ütik fel csak igazán a fejüket. Ezek fognak megkülönböztetni a falkától, elvezetnek új irányokba, és tovább élnek a létezésed minden szövetében. Ezek hozzák a mélységet, a jelentőséget és a minőséget az életünkbe. Nem csak *tudni* fogod, amit megtanultál, hanem *egygyé* válsz vele. Így már nem lesz szükséged az Instagram-fantáziákra egy Bugattiról vagy egy fényes, új óráról, amelyek csupán sebtapaszként szolgálnak a bizonytalanságaidra.

Nem úgy fogsz gondolkodni, mint mindenki más, és nem húz majd le az a szokásos, hétköznapi szarság, mint a legtöbb embert, mert lesz egy teljes szerszámosláda a kezvedben, ami használatra kész. Egy teljes életet építhetsz majd fel a szarság köré!

Emellett, amikor elérkezünk az alapokhoz, arra bátorítalak, hogy majd őszintén mélázz el azon, amit mondom neked. De mit is jelent elmélázni a dolgokon? Nos, ez olyasmi, mintha együtt lógnál egy kicsit a gondolattal. Nincs még kialakított véleményed, nem kell definiálnod semmit, vagy döntésre jutnod, csak lehetőség van arra, hogy a gondolat gyökeret eresztessen az elmédben. Leülsz velem, visszatérsz hozzám, engeded, hogy megszólítson. Elgondolkozol a szavakon, hogy mit jelentenek és mit nem. Aztán azt is megkérdőjelezed.

Talán helyzeteket villantasz majd fel a múltadból, és összehasonlítod őket azzal, amit itt olvasol, vagy esetleg használhatod a jelenlegi szituáltságodat ahhoz, hogy elmélyítsd az olvasottakat. Bárhogy is legyen, fordítsd le magadnak, hiszen az életed nem valami kibaszott elképzelés, szóval nem is úgy érdemes megközelíteni!

Ez az egész arról szól, hogy bölcsebbé válj, ugye emlékszel?

NE IDÉZZ ENGEM

Hanyag dolog lenne a részemről, ha figyelmen kívül hagynék egy fontos dolgot. Ahogy egyre bölcsebb leszek, egyúttal egyre furábbá is válok a legtöbb ember szemében. Ez nem gond. Mostanság sokkal többször bólogatok, minthogy bárkinek is mondjak bármit a nézeteiről.

Engedd meg, hogy szemléltessem a dolgot egy példával!

Ha követsz engem a neten, főleg Instagramon (@garyjohn bishop), akkor nagyon jól tudod, hogy eléggé megszállottja vagyok a fura idézeteknek – vagy kábé hetven fura idézetnek. Szinte minden egyes nap felrakok valamit, amit arra találtak ki, hogy megpiszkálja mások agyát – hogy ezzel egy kicsit megállítsalak, és elgondolkodásra késztesselek. De gyakran abban a pillanatban, ahogy posztolok valamit... elszabadul a pokol.

Egyesek nem értenek egyet, felhúzzák magukat, álszenteskednek, mások összezavarodnak, és egy egészséges adag *miafazzsal* megspékelve beszólogatnak. Néhányan magyarázatot követelnek, vagy legalábbis kijavítanak engem, hogy hogyan is kellett volna mondanom ezt vagy azt, hogy ne legyek sértő, vagy rideg, vagy léha... na, értitek, miről beszélek.

És a helyzet az, hogy ez az egész olyan emberektől ered, akik követnek engem!

Miért történik ez? Részben a stílusom miatt, amiről általánosan elmondható, hogy szembesítő jellegű. Rátaposok a tyúkszemekre, néha szándékosan. Szeretek úgy kimondani dolgokat, hogy ne lehessen könnyedén kibújni alóluk, olyasféle igazságokat, amelyek belekényszerítenek abba a helyzetbe, hogy elgondolkodj. Én nem azért vagyok ott, hogy olyan dolgokat írjak, amiktől majd jobban érzed magad. Én olyan dolgokat szeretek közölni, amelyek erőszakosan kirángatnak téged az apátiából és a rezignáltságból.

De ez csupán egy része annak, hogy miért reagálnak a posztjaimra úgy, ahogy.

A fontosabb ok, hogy az emberek minden alkalommal úgy kapcsolódnak az olvasottakhoz, hogy egész egyszerűen összehasonlítást végeznek. Szóval, hogy úgy nézed a világot, hogy mivel érthetsz egyet, és mivel nem. Nemde? Ezzel te is így vagy. Az, hogy nem értesz egyet azzal, amiről épp beszélek, pontosan ezt támasztja alá. Vegyük csak azt a gondolatot, hogy az alapján tájékozódsz, ami ismerős, ami rezonál veled, amit már korábban is hittél, gondoltál, tudtál.

Aztán egy szempillantás alatt elkezded összehasonlításokat végezni. Lehet, hogy tudatában sem vagy annak, hogy mit is teszel, de a késztetés, hogy egyetértünk vagy ne értünk egyet mindannyiunkban ott szunnyad, mint valamiféle kielégíthetetlen éhség. Ha ez nem így lenne, a politika témája sem lenne egy dühöngő szörnyeteg, ami családokat zúz szét és szerelmeket omlaszt össze. És ez nem is mondható új keletűnek, sőt nagyon is emberi, de mint a legtöbb emberi dolog, ez sem mindig működik jól. Ez a kielégíthetetlen éhség már megrontott rengeteg barátságot, szerelmet, partneri kapcsolatot, főleg, ha abba az áthatolhatatlan téglafalba ütközik, hogy „kinek is van igazá”. Ezzel senkinek sem mondtam újat, ugyebár?

Amikor hallasz vagy olvasol valamit, ha az illeszkedik a világlátásodhoz, kedveled, ha nem, akkor lehetőség szerint figyelmen kívül hagyod, de ha erőteljesen nekifeszül majd a mélyen gyökerező igazságaidnak, hitrendszerednek, sokszor az győz, hogy ki kell fejezned a nemtetszésed. Igazából

mindez a túlélésről szól. Végképp is a saját kis megnyugtató délibábunk bizonyosságáról és valóságosságáról van szó.

Lehetséges, hogy olyasmit mondok, ami miatt el kell gondolkodnod olyan dolgokon, amiket az életedben tettél, vagy megmagyaráztál magadnak, amik köré esetleg kifogásokat gyártottál, és amikor ezekkel szembesítelek, a reflektorfénybe kerülsz, egy nem feltétlenül kényelmes helyzetbe. Lehet, hogy szembe kell nézned a kemény valósággal, amit sosem gondoltál át, vagy még az is lehet, hogy tudatosan kerültél. Nem csak másokat fog felbaszni az átalakulásod, hanem, ami a legfontosabb, téged is!

Készülj fel, hogy, mint az írásaimban mindig, ez a kihívás most is itt rejtőzhet bármelyik oldalon!

Nem csoda, hogy az újdonságok milyen hihetetlen módon ki tudnak minket zökkenteni, hiszen fenyegetéssé válnak. Ahogy azt már korábban mondtam, ahogy egyre bölcsebb leszel, annál inkább fenyegetést jelenthetsz más fantáziavilágára. És ez rendben is van. Legyél felelősségteljes, együttérző, és engedd el a szarságokat. Mindenkinek a saját módján kell növekednie, a saját idejében, és attól, hogy nem ugyanott tartasz, mint más, még nem válsz jobbra, fejlettebbé vagy bármely módon felsőbbrendűvé. Nem versenyzünk, nem a megvilágosodás piramisának szintjeiről beszélünk.

Te ott vagy, ahol te vagy. Ők meg ott, ahol ők. Ennyi az egész. Sokszor eltart egy darabig az embereknek, hogy befogadjanak új dolgokat vagy megvilágosító gondolatokat,

vagy hogy növekedjenek. Lélegezz! Eljutnak majd maguk is oda, ahova te is. És ha nem, akkor te meg már annyira megvilágosult leszel, hogy ez nem is fog érdekelni.

Szóval, mindenki nyer!

KIB*SZOTTUL BÖLCS ÉLET

Végül megvitatjuk majd, hogyan is néz ki a valódi kib*szottul bölcs élet. Bölcsen élni annyit jelent, hogy a mindennapok, a hetek, a hónapok során felbukkanó problémáinkkal is bölcsen bánunk el. De nem akarok én itt semmilyen poént leőni, mert ez az egész sokkal nagyobb dolog, semhogy el tudnád képzelni. Olyasféle életről beszélek, ahol számít az, hogy miért állsz ki ebben a világban, és hogy hol foglalsz benne helyet. Egy kibaszottul teljes életről.

A bölcsesség rendet szül, de közben megköveteli azt is, hogy kezdj valamit a rendtelenséggel. És, barátom, ez olyan dolog, hogy bizony be kell majd piszkolnod közben a kezed!

Azonban abban ne kételkedj, hogy a bölcsesség meg fogja súgni neked az igazságot. Az, hogy te mit teszel ezzel az igazsággal, az életed valódi fordulópontja lehet.

Vagy mégsem. Ha szeretnéd, hogy ez a könyv más legyen, akkor neked is máshogy kell hozzáállnod, legalábbis abban, hogyan közelíted meg, hogyan olvasod el. A könyv végére, ígérem, lesz a kezekben némi valódi bölcsesség. Valami,

amire építhetsz, amiből növekedhetsz olyasvalami felé, ami a saját varázslatos alkotásod lesz, nem csak unalmas reakciók sokasága látszólag kontrollálhatatlan külső hatásokra, véletlenszerű érzésekre és a sors riogatásaira. A bölcsesség bizony felkötteti veled a gatyát. Megengedi, hogy új nézőponttal szemlélj a dolgokat, és tiszta utat vág az élet mocsarán át.

Békét kínál, amikor kidobnak, elbuksz, vagy meghal a legjobb barátod. Olyasféle helyzetek ezek, amiket el akarunk kerülni, de megtörténhetnek, és lehetséges, hogy meg is történnek majd veled. Amikor valaki hozzád vágja, hogy nem tudod megcsinálni, és mélyen legbelül egyetértesz vele, amikor az érzelmek, a szégyen, a pánik vagy a bűntudat ledermeszt, és megragad a mindent felemészítő félelem az ismeretlentől. Mindig ott van a halogatás fuldokló tengere, a „majd ha” és a „bárcsak”, amelyek torkon ragadhatnak, és lelassíthatnak egy életet.

De a dolgoknak haladniuk kell előre, akármennyire is készen állsz rájuk, vagy sem.

Merthogy akár tudod, akár nem, olyan életre vagyunk kitalálva, ami számít. Az élet túl fontos ahhoz, hogy engedjük elsiklani magunk mellett. Kibaszottul csodálatos a létezésed, ugye emlékszel?

Na, már viszketsz a kíváncsiságtól? Nagyszerű! Akkor vakarjuk meg!